

[Chr. Nielsen.]

vil gøre et dårligt indtryk ude i befolkningen. Lad mig tilføje, at da regeringens økonomiske sekretariat for nogle få uger siden lod foretage en såkaldt gallupundersøgelse for at fastslå befolkningens stilling med hensyn til at indskrænke forbruget for at fremme genopbygningen, viste det sig — det hævdes i hvert fald —, at 61 pct. af de adspurgte var indstillet på at indskrænke forbruget for at fremme genopbygningen. Det har hidtil været umuligt at få opklaret, hvem de adspurgte er. Jeg tror dog, jeg tør sige med henblik på det lovforslag, der her foreligger, at aktionærerne ikke har været blandt de 61 pct., der svarede bejaende. For dem gælder det ikke om at følge regeringens linie: at arbejde mere og spise mindre. Det er noget, man ønsker at pålægge andre befolkningsslag, for at man derved kan bjærge mere hjem til sig selv. Jeg finder, det er en beskæmmende udvikling, man er inde i med dette lovforslag, og jeg tør hævde, at ikke blot vil loven blive upopulær ude i den store befolkning, men den vil fra tid til anden, når vi skal drøfte overenskomster og andre forhold, medvirke til at skabe enorme vanskeligheder for det danske samfund.

Ministeren for handel, industri og søfart

(Krag): Det tjener næppe noget praktisk formål at forlænge denne debat yderligere ved mere ræsonneren frem og tilbage over de økonomiske, de sociale, de politiske og de psykologiske virkninger af det lovforslag, vi drøfter her. Jeg noterer mig blot, at det ærede medlem hr. Villemoes ikke mindre end to gange i sin indledning stærkt fremhævede den inflation, vi er inde i for tiden. Om det netop er den bedste støtte at give lovforslaget at fremhæve, at det forholder sig på den måde, er jeg ikke sikker på.

Det ærede medlem hr. Gudiksen mente ikke, at der forelå noget diktat, det var nu engang det radikale venstres politiske opfattelse, der kom til udtryk her. At det er det radikale venstres politiske opfattelse, skal jeg ikke benægte; men det forekommer mig, at det må være et diktat, når man i det pågældende udvalg havde nægtet at forhandle på det grundlag, som regeringen så forhandlingsvenligt havde fremsat.

Jeg finder ikke anledning til at knytte flere bemærkninger til det, der er sagt, og jeg kan ikke slutte med at give udtryk for en taknemlighed, som jeg ikke føler.

Villemoes: Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen sagde, at jeg havde brugt udtryk-

ket levestof, og ville dermed begrunde, at jeg ikke havde megen forstand på det, jeg talte om. Hvis jeg har brugt udtrykket levestof, hvad jeg ikke erindrer, er det selvfølgelig forkert, jeg mente leveomkostninger. Det fremgik af det, jeg talte om, idet jeg sagde, at det ikke var uberettiget, at arbejderne lønninger var forhøjet. Hvis det ærede medlem havde fulgt med i det, jeg iøvrigt sagde, ville det ærede medlem have forstået, at det var leveomkostninger, jeg mente, og når leveomkostningerne stiger — jeg skal ikke bruge det grimme ord „inflation“ oftere, for jeg kan mærke, at det synes den højtærede handelsminister ikke om, selvom det er en kendsgerning, at vi er gået den vej i det sidste år, dog ikke så meget som i andre lande, hvad jeg også sagde.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen sagde tillige noget om, at hvis de pågældende ordførere, som havde anbefalet forslaget, som det foreligger, troede på det, de sagde, o. s. v. Det var ikke mig alene, det gælder også den socialdemokratiske ordfører, eftersom hans parti vil stemme for forslaget, hvad det også gjorde i folketinget. Jeg kan ikke udtale mig på de andre ordføreres vegne, men kun på egne vegne, og jeg kan sige, at det ærede medlem kunne afgjort ikke tjene til livets ophold som tankelæser, for det ærede medlem har misforstået i hvert fald mine tanker. Jeg er ikke bange for dette lovforslag, dets gennemførelse vil ikke være nogen økonomisk ulykke for vort land, men det kan vi tales ved om, når denne lov har virket et stykke tid. Det, det ærede medlem siger, er en forudsigelse, som det ærede medlem slet ikke er i stand til at give nogen ordentlig motivering for, og det kan den højtærede handelsminister heller ikke, inden det har været prøvet. Jeg skal gentage, at vi har visse bestemmelser indenfor aktieselskabslovgivningen, som siger, at af det og det overskud skal henlægges så og så meget. Det gælder fremdeles, det kommer ikke denne lov ved, aldeles ikke. Og jeg understreger jo, at vi fortsat et stykke tid endnu skulle have det offentlige indgreb på visse områder. Om vi ikke har andet, har vi i hvert fald § 8 i den lov, som handler om utilbørlig avance, eller hvad nu ordlyden er. Den bliver vi ved med at have, og den bør vi blive ved med at have. Derom er det ærede medlem og jeg utvivlsomt enige. Men at den foreslåede lov skulle kunne lave nogen sociale ulykker i vort land, er det mig umuligt at se.

Jeg ved ikke, om jeg nævnte det før, men der er mange småkårsfolk, enker, som